

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200345
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200345.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci sťažovateľky (pôvodne žalobkyňa): X. J., bytom Q., zastúpená: JUDr. Juraj Gavalec, advokát, so sídlom T. Tekela 23, Trnava, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Odbor poriadkovej polície, Starohájska č. 3, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-TT-OPP-120-001/2016 zo dňa 05.04.2016, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/37/2016-43 zo dňa 4. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/37/2016-43 zo dňa 4. mája 2017 z a m i e t a.

Sťažovateľke náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“) rozsudkom č. k. 14S/37/2016-43 zo dňa 4. mája 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-TT-OPP-120-001/2016 zo dňa 05.04.2016, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany (ďalej len „prvostupňový správny orgán“), č. ORPZ-TT-OPP9-186-003/2016 zo dňa 18.2.2016, ktorým tento vyhovel protestu prokurátora a zrušil rozhodnutie o uložení blokovej pokuty č. F 0406421 vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustila žalobkyňa na tom skutkovom základe, že dňa 31.10.2015 o 04:40 hod. v Piešťanoch na ulici Nikola Tesla v obchodnom dome Hypermarket Tesco prešla z predajnej plochy cez pokladničnú zónu bez toho, aby zaplatila za tovar v hodnote 29,80 Eur, čím vznikla krádežou spoločnosti Tesco Stores SR, Bratislava škoda vo výške 29,80 Eur. Prvostupňový správny orgán zrušil rozhodnutie o uložení blokovej pokuty ako nezákonné a nariadil v novom konaní postupovať v súlade so zákonom. Nezákonnosť uloženia blokovej pokuty spočívala v tom, že vykonanou lustráciou v Ústrednej evidencii priestupkov

Ministerstva vnútra SR dňa 25.1.2016 bolo zistené, že žalobkyňa bola v predchádzajúcich mesiacoch pred spáchaním priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 o priestupkoch dňa 31.10.2015 uznaná za spáchanie rovnakého priestupku a bola postihnutá dňa 14.06.2015 udelením blokovej pokuty.

2. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne preskúmaným rozhodnutím tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že skutok, ktorý spáchala žalobkyňa nemal byť prejednaný v priestupkovom konaní, ale vec mala byť postúpená orgánom činným v trestnom konaní, pretože zakladal podozrenie zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

3. Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného a namietala, že z ust. § 69 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. vyplýva, že na základe protestu prokurátora je možné zrušiť len rozhodnutie a nie uloženú pokutu, ako to urobil správny orgán v danej veci. Podľa § 84 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, proti blokovému konaniu sa nemožno odvolať, nemožno ho obnoviť ani preskúmať mimo odvolacieho konania. Z uvedeného teda treba vyvodiť, že proti takémuto blokovému konaniu nemožno podať ani protest prokurátora, pretože sa voči nemu nemožno odvolať. Išlo by potom o zmenu v neprospech obvineného. Z uvedeného dôvodu žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že námietky žalobkyne sú nedôvodné, pretože protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonával dozor nad dodržiavaním zákonov orgánmi verejnej správy, ktorého obligatórnou náležitosťou je aj návrh na zrušenie nezákonného rozhodnutia správneho orgánu. V danom prípade bolo rozhodnutie uložené v blokovom konaní vo forme blokovej pokuty nezákonné, pretože skutok, ktorého sa dopustila žalobkyňa, mal byť kvalifikovaný ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. Ustanovenie § 22 ods. 1 písm. c) zákona o prokuratúre umožňuje prokurátorovi podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný predpis. Je zjavné, že uloženou pokutou bol zákon porušený, keďže v danom prípade nedošlo k správne posúdeniu konania žalobkyne, a to vo vzťahu k stupňu spoločenskej nebezpečnosti, keďže toto konanie žalobkyne dosiahlo stupeň spoločenskej nebezpečnosti prečinu krádeže a nemalo byť kvalifikované len ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch.

5. Krajský súd ďalej konštatoval, že blokovaná pokuta je formou rozhodnutia a treba ju chápať ako individuálny správny akt, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. V danom prípade protest prokurátora smeroval voči rozhodnutiu o uložení blokovej pokuty, ktorá bola uložená za priestupok, hoci konanie priestupcu malo byť kvalifikované ako prečin, teda bola zistená nezákonnosť v rozhodovaní správneho orgánu v súvislosti s vydaním rozhodnutia o blokovej pokute.

6. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že postup, ktorý správne orgány zvolili po podanom proteste prokurátora je v súlade so zákonom a preto napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

7. Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote žalobkyňa kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S. s. p. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti uviedla, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal jadrom žaloby, ktorým nebolo to, či jej vec mala byť riešená v priestupkovom alebo trestnom konaní. Sťažovateľka si je vedomá, že jej vec mala byť riešená v trestnom konaní a v tejto otázke nie je žiadny spor. Prvostupňový súd sa však nezaoberal zásadami deliktuálneho práva. Sťažovateľka preto opäť uviedla, čo bolo predmetom jej žaloby, a to zásada zákazu zmeny k horšiemu (reformatio in peius). Rozhodnutie o uložení blokovej pokuty sa podľa jej názoru nemôže meniť v neprospech páchatel'a, a teda každé rozhodnutie smerujúce k zmene v neprospech páchatel'a, je nezákonné.

9. Ďalej sťažovateľka poukázala, okrem iného aj na odporúčanie Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách, v ktorom je uvedené, že sa vzťahuje na správne akty, ktorými sa ukladá postihy za správanie, ktoré v rozpore s uplatniteľnými pravidlami, či už ide o pokuty alebo iné opatrenia trestnej povahy bez ohľadu na to, či majú peňažnú alebo inú povahu. Žalobkyňa opäť poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Sžo/11/2012. Poukazuje na zásadu zákazu zmeny rozhodnutia v neprospech obvineného za situácie priamo nepredpokladanej zákonom, pričom pri absencii odvolania v pôvodnom konaní podaného v neprospech obvineného, je takáto zmena navždy vylúčená. Z týchto dôvodov je podľa jej názoru vylúčená aj možnosť napadnúť rozhodnutie v blokovom konaní protestom prokurátora.

10. Vzhľadom k uvedenému sťažovateľka navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný a uviedol, že v predmetnom konaní postupoval v zmysle zákonnej legislatívy. Vzhľadom na nezákonnosť predmetného rozhodnutia o priestupku zo dňa 31.10.2015, s prihliadnutím na skutočnosť, že v zmysle § 9 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, s poukazom na čl. 14 ods. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článok 4 Protokolu 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona nie je možné v tejto veci začať skôr, než bude rozhodnutie o priestupku zrušené.

12. Žalovaný ďalej konštatoval, že rozhodnutie o uložení pokuty je oznámené vydaním pokutového bloku, čo potvrdzuje pokutovaný páchatel' priestupku svojim podpisom. Teda uloženie pokuty v blokovom konaní má povahu správneho rozhodnutia a vydaním bloku je právoplatné. Proti blokovej pokute nemožno uplatniť riadny opravný prostriedok, pretože zaplatením pokuty je priestupok právoplatne prejednaný. Preskúmanie pokuty uloženej v blokovom konaní je v zmysle judikatúry takisto neprípustné, pretože zo zaplatenia blokovej pokuty možno vyvodit', že páchatel' priestupku nechcel využiť svoje právo na to, aby s ním bolo vedené správne konanie o priestupku a nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v 1. stupni, a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky. Z toho vyplýva, že využitie riadnych, ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov v blokovom konaní zákon neumožňuje páchatel'ovi priestupku.

13. Ďalej žalovaný poukázal na právny názor Ústavného súdu SR, ktorý konštatoval, že odmietnutie preskúmania pokuty uloženej v blokovom konaní je porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Ústavný súd tiež uviedol, že ani ďalšie články Ústavy nevylučujú, aby rozhodnutia správnych orgánov v blokovom konaní boli podrobené súdnemu prieskumu. Z mimoriadnych opravných prostriedkov prichádza do úvahy aj protest prokurátora podľa § 22 až § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobkyne nie je možné vyhovieť.

15. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

16. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

18. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo na základe žaloby žalobkyne preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie s odôvodnením, že skutok, ktorý spáchala žalobkyňa, nemal byť prejednaný v priestupkovom konaní, ale vec mala byť postúpená orgánom činným v trestnom konaní, pretože zakladal podozrenie zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

19. Podľa § 22 ods. 1 zákona o prokuratúre č.153/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú

- a) protest prokurátora,
- b) upozornenie prokurátora,
- c) správna žaloba a žaloba na správny súd podľa osobitného predpisu,
- d) vstup do konania pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 24 ods. 1 zákona o prokuratúre, protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

21. Podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre, ak orgán verejnej správy zistí, že protest prokurátora je dôvodný, do 30 dní od jeho doručenia rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

22. Podľa § 24 ods. 13 zákona o prokuratúre, na konanie o proteste prokurátora proti rozhodnutiu alebo opatreniu a na konanie o odvolaní a rozklade sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 26 ods. 3 zákona o prokuratúre ak orgán územnej samosprávy zistí, že protest je dôvodný, napadnuté uznesenie zruší alebo podľa povahy veci zmení.

24. Podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

25. Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

26. Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, rovnako ako v ods. 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

27. Podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch, za priestupok možno uložiť pokutu v blokovanom konaní, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť.

28. Podľa § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch proti blokovému konaniu sa nemožno odvolať, nemožno ho obnoviť ani preskúmať mimo odvolacieho konania.

29. V danom prípade medzi sťažovateľkou a žalovaným zostáva spornou otázka, či správne orgány rozhodli žalobou napadnutými rozhodnutiami o vyhovení protestu prokurátora a zrušení rozhodnutia o uložení pokuty v blokovom konaní, v súlade s právnymi predpismi.

30. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa bola uznaná zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 31.10.2015 o 04,40 hod. v Piešťanoch, na ulici Nikola Teslu, v obchodnom dome Hypermarket Tesco prešla z predajnej plochy cez pokladničnú zónu bez toho, aby zaplatila tovar v hodnote 29,80 Eur, čím vznikla krádežou spoločnosti Tesco Stores SR Bratislava škoda vo výške 29,80 Eur. Za toto konanie bola žalobkyni uložená bloková pokuta pod č. F 0406421 vo výške 20,-Eur.

31. Na podnet Obvodného oddelenia policajného zboru v Piešťanoch podala Okresná prokuratúra Piešťany protest prokurátora proti predmetnému rozhodnutiu o uložení pokuty, nakoľko toto bolo vydané v rozpore so zákonom. Žalobkyňa sa skutku dňa 31.10.2015 dopustila napriek tomu, že dňa 14.06.2015 postihnutá za rovnaký priestupok. Vzhľadom k tomu vykazovalo jej konanie zo dňa 31.10.2015 znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona.

32. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. ORPZ-TT-OPP9-186-003/2016 zo dňa 18.2.2016 bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Piešťanoch zo dňa 08.02.2016, podaného pod sp. zn. Pd 18/2016/2204-3 a tiež bola zrušená bloková pokuta uložená v blokovom konaní č. F 0406421 vo výške 20,-Eur. Toto rozhodnutie bolo v odvolacom konaní potvrdené rozhodnutím žalovaného.

33. Sťažovateľka v podanej kasačnej sťažnosti namietala, že právne posúdenie veci prvostupňovým súdom je nesprávne najmä preto, že nebolo vôbec urobené, pretože právny základ žaloby je v inej otázke, nie v tom, či ide alebo nejde o trestný čin. Poukazuje na zásadu zákaz zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*), resp. zákaz zmeny rozhodnutia v neprospech obvineného za situácie priamo nepredpokladanej zákonom. Za jadro žaloby považuje otázku možnosti napadnutia rozhodnutia v blokovom konaní protestom prokurátora, ktorá je podľa jej názoru z dôvodu uvedenej zásady vylúčená.

34. Blokové konanie sa použije v prípadoch, kedy je priestupok spoľahlivo zistený, nestačí napomenutie a páchatel' priestupku je ochotný zaplatiť pokutu hneď na mieste alebo prevziať pokutový blok a zaplatiť ju následne (prevzatie bloku páchatel' priestupku potvrdí). Ak nie je niektorá z uvedených podmienok splnená, priestupok sa prejedná obvyklým spôsobom, t. j. v "klasickom" správnom konaní, prípadne v rozkaznom konaní. Svojím prejavom podrobiť sa prejednávaniu veci v blokovom konaní, ktorý musí obsahovať aj súhlas s výškou uloženej pokuty, vyjadruje páchatel' súčasne to, že berie na vedomie, že sa proti rozhodnutiu nebude môcť odvolať. Tento prejav musí byť urobený úplne jasne a tak, aby nevyvolával pochybnosti. Fakticky je teda v dispozícii osoby, ktorá sa priestupku dopustila, či pokutu zaplatí v blokovom konaní, alebo naopak, nebude považovať priestupok za spoľahlivo zistený, či sa nebude z nejakého iného dôvodu dožadovať, aby jeho delikt (priestupok) bol prejednaný v riadnom neskrátenom správnom konaní, kde bude vykonané dokazovanie. Toto právo nemožno páchatel'ovi priestupku v žiadnom prípade odoprieť, pokiaľ sa ho však vzdal práve tým, že vyjadril súhlas, že priestupok bude prejednaný v blokovom konaní, stráca tak aj možnosť podať odvolanie.

35. Podľa zákona o priestupkoch proti rozhodnutiu o priestupku vydanom v blokovom konaní páchatel' nemôže využiť riadne ani mimoriadne opravné prostriedky. Ustanovenie § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch však nemožno vykladať gramaticky a formálne, na čo poukázal vo svojom rozhodnutí III. ÚS 366/2012 Ústavný súd Slovenskej republiky, kedy možnosť súdneho prieskumu rozhodnutia o uložení blokovej pokuty pripustil.

36. V preskúmvanej veci bolo rozhodnutie o uložení blokovej pokuty napadnuté protestom prokurátora z dôvodu jeho vydania v rozpore so zákonom, čo úprava v ust. § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch nevylučuje. Inštitút protestu prokurátora v zmysle § 23 zákona o prokuratúre predstavuje prostriedok dozoru prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti orgánov verejnej správy pri vydávaní právnych predpisov, rozhodnutí alebo opatrení. Sťažovateľkou namietaná nemožnosť napadnutia rozhodnutia o uložení pokuty v blokovom konaní protestom prokurátora z dôvodu porušenia zásady zákazu zmeny k horšiemu je preto nedôvodná.

37. V zmysle všeobecných zásad trestného konania (§ 2 Trestného poriadku) nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom. Uplatnenie oprávnenia prokurátora podať protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy možno považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorého použitie nie je vylúčené, tak v trestnom ako ani priestupkovom konaní (pozri § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch).

38. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, vychádzajúcej aj z európskej judikatúry a medzinárodných dohovorov, zákaz reformatio in peius, teda zásadu, že postavenie obvineného sa nemôže zhoršiť iba tým, že využije právo na podanie opravného prostriedku je potrebné dôsledne chápať len ako garanciu slobody odvolacieho práva a v dôsledku toho i práva na obhajobu. Podstatou tejto zásady je teda garantovať možnosť obvineného napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom bez obáv a rizika, že sa jeho situácia zhorší. Zásada zákazu reformatio in peius uplatňovaná v deliktuálnom práve, najmä v trestnom, ale aj správnom práve nemôže byť v žiadnom prípade vykladaná spôsobom ako ju použila sťažovateľka v kasačnej sťažnosti. Táto zásada obmedzuje rozhodnutia odvolacích orgánov v tom zmysle, že nemôžu rozhodnúť za rovnakých skutkových okolností prísnejšie, teda v neprospech páchatel'a, ktorý využil možnosť podania opravného prostriedku. Zákaz zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa nie je možné pre oblasť správneho trestania vyvodit' z ústavnoprávnych predpisov ani z práva na spravodlivý proces priznaného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zmena rozhodnutia je vhodná vždy, keď prvostupňový orgán nesprávne použil hmotnoprávny predpis alebo oprel svoje rozhodnutie o nedostatočne zistený skutkový stav veci. Dôsledkom tohto postupu je skutočnosť, že situácia účastníka konania môže byť rozhodnutím odvolacieho orgánu aj zhoršená, t. j. odvolací orgán môže rozhodnúť aj v jeho neprospech. V danom prípade na základe využitia mimoriadneho opravného prostriedku prokurátorom nedošlo k zmene sankcie uloženej obvinenej z priestupku odvolacím orgánom (§ 82 zákona o priestupkoch), došlo k zrušeniu pokuty uloženej v blokovom konaní, a to na základe zistenia nových podstatných skutkových okolností.

39. Značná časť procesných práv, ktoré prislúchajú obvinenému v trestnom konaní sa prostredníctvom judikatúry aplikuje primerane aj vo veciach správneho trestania. To neznamená, že sa v rámci správneho trestania majú aplikovať úplne všetky práva obvineného, ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní. Trestné konanie a správne trestanie sú dve samostatné oblasti, pričom správne trestanie umožňuje jednoduchšie a menej formálne postupy než tie, ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní.

40. Kasačný súd preto nesúhlasí s argumentáciou sťažovateľky, že krajský súd vec nesprávne posúdil, pričom sa nezaoberal podstatou žaloby sťažovateľky, ktorou mala byť prípustnosť protestu prokurátora v blokovom konaní o uložení pokuty v rozpore so zásadou zákazu zmeny k horšiemu. Správne orgány, ako aj prokuratúra v predmetnom konaní postupovali v zmysle zákonnej legislatívy. Uloženou pokutou bol porušený zákon, pretože v danom prípade nedošlo k správne posúdeniu konania žalobkyne, a to vo vzťahu k stupňu spoločenskej nebezpečnosti, keďže toto konanie žalobkyne dosiahlo stupeň spoločenskej nebezpečnosti prečinu krádeže a nemalo byť kvalifikované len ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch.

41. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd v danej veci postupoval vecne správne a skutkovo aj právne vyhodnotil stav veci v súlade so zákonom. Krajský súd správne dospel v napadnutom rozhodnutí k názoru, že postup, ktorý správne orgány zvolili po podanom proteste prokurátora je v súlade so zákonom, a preto žalobu zamietol. Rozhodnutie krajského súdu, ktorý zamietol žalobu sťažovateľky preto bolo potrebné považovať za správne právne posúdené.

42. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľka v kasačnej sťažnosti spochybňovala predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietala už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobkyne neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

43. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 S. s. p.

44. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ S. s. p. v spojení s § 467 ods. 1 S. s. p. Sťažovateľka v kasačnom konaní úspech nemala a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto sťažovateľke právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

45. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.